

habens annexam Interrogationem vel iudicis suppletio
nem cōferens ad probationem: vel ut ipsum vel ut admis-
tūlans. Archidiaconus dicit hinc. q̄ positio est assertio alli-
cūtus facit: quo p̄ respōsitionē ad ipsam p̄tinētē obli-
gan̄t̄ reus et acer: p̄bandi onere relatuatur. Cū positio
etiam fiat et reū:
Incaute exp̄sſit
de reo et acore a s̄tiones negatiuas: que pro/
In descriptione. bari nō possunt nisi per con/
. Jo. an.) Habu/ ḡ fessionez aduersarij: indices
It autē hoc ver/ būm orum non
solum ex v̄su ho
minū diu in causis inolito. sed ex antiqua lege. ff. de le/
ga. li. officiū. h̄ ex diuero. ibi pone l̄ḡ in credito. z̄.
ad idē. s̄. de lit. cōresta. c. vno. de elec. dudum. ii. z̄. q̄ de
resti. c. p̄ficiū. fūr̄ aut̄ positiones: ut p̄ confessionem
aduersarij relectu pōnes ab onere p̄bandi ut h̄c. z̄. ff.
de lureli. cū qui. j. r̄. nā ad hoc fūt̄ interrogations.
ff. de inter. accr. i. ij. iij. et. llii.) Differet aut̄ positiones et
inter pos/ interrogatōnes: quia positiones assertorū sunt: illē in
rōtes et in interrogatōnes positiones a pre ille a iudice. Et dicunt q̄
terrogatio/ dam et positiones tñ fūt̄ post lit. cōrest. interrogatio
nes ante tñ: quorū v̄rrūq̄ falso est: de interrogatō
nibus supra dī. de positionib⁹. Infra dī. Ad positio
nes autē respondere debet pars: non aut̄ aduocatus: immo solēt̄ cauit iudicis tūc̄ respōdentes aduocatos
expellere. Scire tñ debes q̄ aduocatus qui docet elen
tulum falso respondere tenet̄ aduersario illius dām/
na refutare que ob hoc pertulit: pura ex onere p̄bandi
vel amissione causef. dist. sede. s̄. de inui. c. vlt. ff. ad. i.
acqui. qui occidit. h̄. vlt. vnde solēt̄ aduocati dicere ell
entū. si hoc coifitare causam pdes. nec dñeū si ne
gaueris animā pdes. b̄ simo. matheus in fl. Scire de
bes q̄ positiones fūr̄ in causa: z̄ ad eas r̄ndet̄ p̄ lura.
calum. vel veritatis in causa p̄ficiū. vnde videt̄ q̄ so
lū post lit. cōresta. fieri habeat. cū post lit. cōrest. luref
s̄. c. l. de lura. calum. c. i. Sed dī q̄ q̄ncliḡ factende
sunt p̄bationes: fieri possunt positiones sive ante lit. cō
rest. sive post. nec ob. q̄ d̄ lura mēto dī. s̄. q̄ iude
ponētē ante lit. cōrest. facier lura se credere: et ultima
re verū esse q̄ ponit̄: et aduersarij q̄ vez respōdeb̄t.
possunt em̄ ante lit. cōrest. exceptiones opponi sup̄ qui
bus facienda est. p̄batio. ad cul̄ relevance fūt̄ sive po
sitiones. pone em̄ exceptiū q̄ acer exco/catorū est quia p
cūsile clericū: sic ab agendo repellendus: pone ihe re
us et hoc modo. pono q̄ percussiū talem. Itez q̄ in ea
li parte corporis. Itez q̄ cum gladio. item q̄ in rali lo
co: item q̄ rali die. item q̄ ralibus p̄ficiūs. Itez q̄ tur
barus ex rali causa percussiū illum. Itez q̄ animo inui
rāndi. Itez q̄ ille tunc erat clericus. item q̄ erat in pos
sessione clericuḡ. Itez q̄ celebas illū clericū esse. Itez q̄
vidisti ei confūrā et habuit̄ clericale deferētē. h̄s per
scorem p̄ficiūs: p̄bata est exco/catorū. alias reus hoc
prober. murando verba: et dicendo intendit̄ p̄bare z̄.
post lit. cōrest. pone q̄ peto ab ecclēsia aliquę quā con
tra lura tener remouerit̄: dicam pono ego rali lura
mento meo q̄ talis habet et possidet ecclēsia sancti Pe
tri. Itez q̄ haber et possidet ecclēsia sancti Martini. item
q̄ quilibet carū habet curā animarū. item q̄ eas post
cōclū acquisiū hocconfessato: succibit̄ reus n̄t̄ dī
spensationē vel iustitia causam ostendat: et idē in simili
bus. Sicut aut̄ et positiones fieri debet sup̄ contentis
in libello: et ad ea p̄tinētē vel p̄tēre valentibus ex
parte acrois ad inētōnē fundandā ex pre rei ad ex
tenādam. llii. q. liii. c. i. Sicut aut̄ debet de facto religi
de facto alterius nō cogit̄ respōdere. ff. p̄ suo. l. fl. Et

sunt in scriptis offerende ludici et videtur an sint imp
lementes: impossibilis: capitulo: negatur: salvo eo q̄
h̄c dicit̄: et sic eas repellar: de hoc dī. s̄. c. p. xl. quas si
admittendas viderit in actis curie sibi scribi facit: d̄
pba. quoniam. s̄. c. l. de rescrīp. cū multis. ff. de re iudic
l. acra. ad illas postmodū faciat aduersarij responde
re vel veritate vel credulitate (et hoc solū no. h̄c. Addic
no. sc̄. q̄ sufficit quādōq̄ respodere de credulitate: re
miserit̄. s̄. c. l. i. c. iij. Jo. an.) habet distinctione an de
veritate vel de calūna canum sit lura. fūr̄. p. x. p. x.
ii. et responsione scribi facit sic facetur vel negat et re
dit̄ vel non credit. Cum autē ex lura mente de calūna
vel de veritate responderit: an possit̄ dicere dubito. no.
s̄. de lura. calum. cum causam. in prima glo. Cauet
autem ponens a positionibus sue intentionē contraria
et si agat petitione hereditatis: vel quōd̄ bonorū. nō
dicat se post mortē possedisse defunctū: si agat publica
na: non ponat se emisse a vero dño: si agat vel posside
ris: nō dicat aduersarij possidere: et idem in similib⁹.
Est aut̄ positionis effectus: ve is qui pont̄ q̄d̄ pont̄
confiterit̄ dicat: ve z̄. de lureli. c. vlt. vbi dicam de h̄
z̄ an positio vel responsio ad eam reuocari possit.
a. Negatiuas. Quae est ratio quarū positio de nega
tua que alter probari nō potest: fieri nō poterat. (v. Ad.
et Boari. hoc inducum p̄pter timorē perluri: vides
enī respondens q̄ p̄bari nō poterat facile deterat. Jo.
an.) Negatiuas est solutio negative quedam probari non
possunt sup̄ quo dī ve no. Jo. vi. q. vlt. acro. Ben.
s̄. de elec. bone. i. de accu. ff. de pba. l. i. sed postlo in lo
cum probatioē pertinet: illud ergo in positio debet ad
mitte quod admitteres in p̄batione: et de hōno. Hes.
s̄. de elec. dudum. ii. Item positio negatur p̄bari de
bet: sed negatiua no probat: vi. s̄. ergo z̄. Item nega
tua positio non ponit̄ sed remouet̄. (dicit Johā. mo. Ad.
negatiua dicit carentiam: et sic nō existentia et nō enī
non sunt species nec differentia fm philosopham. Cus
ergo p̄batio habeat fieri per principia sive causam
haber ostendit̄ q̄ causam: et principiū et species p̄ ge
nus et differētā: et q̄ hoc haber affirmativa et nō nega
tiva: ideo affirmativa p̄bari p̄ rerū naturā. i. per
principia que sunt indumenta naturā rel. ppter hoc dī
perat. Pe. de bell. q̄ tūs ciuite tale p̄bationē nō nōtē
ve ponit̄. Cf. vt. C. de nō nu. pecu. l. h̄. in fl. Jo. an.) et
hoc sive sit negatiua explicita: pura et nō cognoui
tā de fri. c. i. vel nō fuit etatus. de elec. bone. sive impli
ctā: et pono q̄ in electō tñ q̄tuos canonici p̄tēs fu
erūt: de causa pos. cū ecclēsia. positiones q̄ has negati
uas iuris rigor repellit: sed equitas eas admittit̄ si au
diūt̄ videb̄t̄ ve h̄c. b. Nō possit̄. Pone nego lit
teras ad litras de mādāto dñi imperatas (hāc p̄tēt̄)
q̄ lura mēto de credulitate. sequēt̄ b̄n̄ p̄tēre p̄ lura
mēto veritatis. Jo. an.) vel nego pecunia numerā
q̄a. p̄misera īstrumento solent: et spē future numerat̄
ons hec et simila (vt si pono q̄ nō fuit̄ īstrumentus de
auctoritate dioceſani: de cleri. pe. c. fi. de insti. c. fm
Host. Jo. an.) Nō possit̄ p̄bari n̄t̄ p̄ confessionē adver
sarij (et id nō sit nisi vna species p̄batio magis sic
currentē est ponenti: arg. z̄. de testi. c. vlt. z̄. s̄. de testi.
cog. dī. leco. de pba. c. iij. z̄. c. ad nostrā. ff. de testi. l. cu
rent. C. d̄. re. cre. generaliter. j. r̄. C. de herc. l. penit. fm
Host. Jo. an.) c. Aduersarij. diceb̄t̄ q̄d̄ doce
antiqui negatiua positionē admittendas indistincte.
Et q̄ dicit̄ q̄ negatiua p̄bari nō potest: verum est per
testes: p̄ confessionē autē aduersarij bene: et p̄bā h̄c
s̄. de cōp. or. dī. lectus. de eta. et qual. c. v. Jo. an.
d. Judicēs ordinarij delegari vel arbiter. s̄. de pro
ba. q̄m. ff. de arbī. l. i. (z̄. C. de arbī. l. p̄. s̄. vlt. Hosti.

Liber

negauerit pena etiā viterius nō debet exendiā rē. de his que si a mālo par. ca. c. questus. a **P**ro confesso.

nūnqūd ipso iure: aut per sententiam: videlicet q̄ p̄ sen-

tentiā r̄ hoc tenet. Ioh. mona. fm ea que no. 5. de lura.

calum. c. vlt. dīcēbat Lan. q̄ tacens non habebatur

pro confesso: nec

pro negante: per

regulam. ff. de re

gu. lūr. qui tacet.

J.c. et. ls qui ra-

cer. ibi dixi: quid

ergo fieri. fm euz

compellēt respon-

dere per excōmu-

nicationē: in pos-

sessionem: missio-

nem: captionem:

pignorū: mulcrā-

r̄ his similia. 5.

vt lit. non p̄fēt.

rue. r̄. c. quoniam.

ff. de ven. insip. l.

j. s. ligatur. ff. si q̄

lūs d. l. vna. r̄ fa-

cit fm Hostien.

de elect. bone. v.

corra legari. 5.

Ad. hodie pro confesso haberi debet (sez ipso lūre: idem Ar/ chi. Jo. an.) vt hic vides: ad hoc. ff. de Inter. ac. de cratē -5. qui tacuit. r̄ idem lūls de obscure respondentē nūl declarat: vt ea. l. 5. nūl. r̄ q̄ dicit q̄d habet pro p̄fēto intellige si confesso est damno: alias si esset libi vltis habere. p̄ negante (Idem Hosti. r̄ Archi. r̄ Bui. in Spē. de post. S. p̄. ver. item illud. Jo. an.) vt. ff. de Inter. ac. l. non alium. z. l. de cratē 5. i. vlt. ad. y. In Interrogationib⁹ p̄cedat hoc in positionibus nō credo. in q̄ bus satia. sit ponent q̄ haber invenitūm sū. Jo. an. (dis) ueritatis ratio: quia lūx super dublo interrogat nec turatur. Pars vero ponit super certo et turatur. (Jo. an.)

Ad. b. Ratio. dīcātur quod dicit ut no. 5. de do. et con- tu. p̄out.

Divisio. **E**ducatores. Ponit dīctum cui subdit du- plecem determinationem. Ita decre. r̄ se/ quens fuerunt Gregorii: r̄ deberent esse in

Ad. antiqua compilacione vltimē in tū. (et hanc de- cre. Ibi posuit et glosavit Hostien. per hanc decreta. moderarōnē recipiēt glo. ille. Iohān. et Bernar. 5. iij. q. lū. 5. tēm. In criminali. ver. liberti. In prima glo. quā quidam non habent. et de testi. ventens. i. i. glo- pe. qui indistincte dīcebant q̄ in hoc criminē locutus erit minus tantum admittetur in restē: criminis vero et muneris. nō em̄ distinctio illa locū haber cum agitur et ultim. Et em̄ criminaliter: soci⁹ etiam tantū criminis re- pellit ut hic vides. ad hoc. 5. co. restitutio. (Corrigit etiam quod no. 5. co. restitutio. (Corrigit

Proscenere. c. **M**ediatore. qui proscenere dīcatur. (can- ter dīcit hos mediatores a restituto repellendos. Jo. an.) c. **P**roscenere. qui proscenere dīcatur. (can-

Ad. vocat illos intertempore. xci. dl. c. penul. Jo. an. r̄ sa- lartum quod eis datur dīcatur prosceneticum. ff. de pro- scel. j. et. n. et si spiritualibus salarium recipit: vel ali- quam promissionem commodū temporalis simoniacus est. de simoni. cum essent. et runc non admittetur etiam si ciuitate agatur: vt hic in fine. et. 5. co. ventens. j. r̄ in- famis est. q. i. si quis episcopus. et. q. lū. si quis preben- das et beneficjū p̄sumandus. 5. de elect. per inquisitio- nem. et deponendus. de confel. c. iij. de simoni. non satia. ibi vel consenserit. o. **O**ter quos: id est quorum

II

ministerio. e. **P**lerunq. ergo non semper: quis interdum sine mediatoro inter se componunt simonia/ cl. de simo. de hoc. et. c. ventens cum similibus.

f. **A**d testimoniū: No. ad presumptionē facienda: bene admittent: sed non ad probatōne. lū. q. lū. 5. te-

in criminali. ver.

liber. i. quod dic-

re no. xv. q. lū. ne-

minili. de confel. c.

i. de testi. ventens.

j. no. quod di-

cit testimoniū.

qua circa accusa-

tionēm nūll hile-

starū: s. starū

turi antiquo. i. q.

j. in primis in fi-

ry. q. lū. sane. de

simo. tanca. et. c.

licet hell. et. c.

per tuas. et. c.

quod no. ii. q. vii

in summa.

Auctores.

cum interdū erā

per altos conuin-

ci. non possint: ad

hoc. 5. de testi. co. c. vlt. vbl ad detegendā coniurati- nem inducuntur socij et turati. Jo. an. h. **C**rimis. alias tantū criminis. conico. j. q. vlt. c. v. 5. de simo. 5. ta. et. c. licet hell. vbl cum ad instar criminis 2. et per hanc litteram credo hanc decre. intelligendam etiam de mediatore qui non emendatus de crimine: alias quid esset speciale in hoc: vt. 5. co. restitutio: vel potest di- ci de emendato debere intelligi: et bene est speciali. et mediatore admittatur: vt infra dicam.

i. **C**riminaliter. 5. co. restitutio. **C**iviles.

Nota q̄ regulare est q̄ in chalib⁹ mediatoro de confel. Nota in partium admittatur ad restitutio: alias non: in au- tē. testi. 5. quoniam vero. col. vii. Et no. Beris. de te- sti. cog. directorum: circa principium glo. (et hoc intelligi. Ad ge vt ibi dixi. Jo. an.) hoc ramen admittetur etiā par- te contradicente: quod intellige fin distinctionem de / cre. de simo. per tuas. et. c. licet hell. fm Hostien.

l. **A**llēcūt. videos quid lūls in hoc excepto crimine- se simone. Sed quid de alijs exceptis: De crimine le- se malefactis dīc. vij. q. i. 5. verum. de confel. c. j. De cri- mine hereticis: dīc. vt. 5. de here. In favore. Sed aduerte. mirabilis enim est quod dicit hec decret. q̄ factus crimi- nis repellatur in criminali: criminis et numeris in civi- li. Si em̄ qui petet ipsum a testimonio repellat dicat sol- eius misli in criminē fūstis non egemus viterius teste: quia ex hac confessione puniēdus est: de confel. c. j. nec permitte canon vel lex q̄ dicit hoc non feci: quia mē- dactum: vel allud peccatum non permittit. xxiij. q. lū. qui peccat. et. ff. de tribu. illud. 5. penale. Sed dicim **A**d. Hostien. et fuerat hoc plus dīcūm Lan. in secunda compilacione de simo. q̄tūs ad abolendam. Jo. an.) q̄ potest in genere dicere: non potes testis esse: q̄ com- misisti hoc crimen quod me offero. pbaturū: et sic repel- letur: quia p̄ delictum repellit testem. 5. co. monas. ux distincio de decre. de simo. licet hell. r̄. c. g. tuas. Dīc pre- cise q̄d exceptionē obiecta non farct. 5. de regu- lu. exceptioñem. et. ibi dīcam: vel pone q̄ opposat eti- milis simone exceptio contra testem: et ille qui produ- cit dīctū eū qui probat sufficēt factū: et sic contra se nō fa- teretur: sed scđm tene: quia q̄ h̄c vidēm fatet testem su-